

Derfor må man vel konstatere, at lovforslaget netop retter sig mod børn, der har to sprog: et sprog, som er deres modersmål, fordi det rent bogstaveligt tales af deres mor i hjemmet, og et dansk, som man ikke finder fyldestgørende for at kunne følge den almindelige undervisning. Eller er det to helt forskellige tolkninger af lovforslaget, vi diskuterer?

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Som jeg indledningsvis sagde, er jeg udmærket klar over definitionen af, hvad »tosproget« er, og det gjorde jeg også rede for, så der skal ikke være nogen tvivl.

Jeg tror, at fru Margrethe Vestager og jeg læser lovforslaget på samme måde. Men det, jeg opponerer imod, er, at man kalder børnene for tosprogede, for det er ikke børn, der har to sprog, som er ligevægtige i deres dagligdag. Så ville de jo ikke have behov for at få ekstra sprogundervisning i dansk for at kunne tale to sprog lige godt.

Der er mange mennesker, der mener – det tror jeg fru Margrethe Vestager og jeg kan være enige i – at det er en fordel at kunne tale to eller tre sprog så tidligt som muligt fra barnsben af, for det giver jo de børn nogle forrygende muligheder rent uddannelsesmæssigt senere hen i tilværelsen. Men det, vi taler om her, er, hvad vi mener definitionen på tosproget er. Hvis man tager ordet for pålydende, er det et barn, som taler to sprog lige godt, eksempelvis kan det være et barn, som har boet i England i en årrække og kommer tilbage til Danmark. Barnets forældre er henholdsvis englænder og dansker, så barnet taler lige godt engelsk og lige godt dansk, og det barn vil jeg definere som et tosproget barn.

Det er en problemstilling, som jeg synes vi skal tage op. Jeg tog det med som en parentes, det har ikke noget med lovforslaget at gøre, men det er kun, fordi ordet er med i lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Det er en nyhed for mig, at man skal tale to sprog lige godt for at være tosproget, men det kaster til gengæld lyset tilbage på det tidligere spørgsmål, nemlig: Hvis de børn får en danskundervisning, der er fyldestgørende, hvorfor så ikke sørge for, at de også får en modersmålsundervisning, der sikrer, at de taler deres modersmål på et moderne, fyldestgørende niveau og ikke på den måde, som moderen taler det? Hun

har måske ikke været i kontakt med sprogfæller og ikke været i kontakt med det moderne sprog, der tales i det land, som familien kom fra for måske to-tre generationer siden.

Hvis vi skal have glæde af en sproglig mangfoldighed og ikke kun danskbeherskelse på noget, der ligner modersmålsniveau, men også rummer andre sproglige færdigheder, burde vi også støtte børnene i at få en god sproglig udvikling på andre sprog.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Jeg har stor sympati for fru Margrethe Vestagers synspunkt, men det er jo ikke et synspunkt, som Dansk Folkeparti deler.

Jeg synes, jeg har redegjort for og pointeret, at det er selve ordet tosproget, som vi mener er forkert brugt i denne sammenhæng. Modersmålet i Danmark er dansk, og derfor må det være det primære sprog og det sprog, som man skal satse på at børnene skal lære for at få det optimale ud af uddannelsessystemet i Danmark. Derfor mener jeg, det er meget, meget vigtigt, at vi tager diskussionen på et andet tidspunkt, og ordføreren for partierne kunne eventuelt også tage den hos ministeren.

Kl. 15.05

Jeg diskuterede selv spørgsmålet med ministeren i sidste samling, og vi burde jo egentlig finde ud af, om det er et ord, der har sneget sig ind og dannet præcedens og kutyme – altså at man bare bruger det ord, fordi man har defineret det sådan på Danmarks Pædagogiske Universitet – eller det er et ord, hvis egentlige betydning man burde fastholde. Jeg synes, det ville være en meget, meget bedre idé, hvis man sagde fremmedsproget i stedet for tosproget, netop fordi definitionen er, som den er.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg går ud fra, at også Dansk Folkepartis ordfører er enig i, at det handler om at give alle børn den bedste mulighed for at lære at leve i det danske samfund.

Jeg har sagt til mig selv, at i dag er vi heldigvis i den situation, at flere og flere børn fra indvandrer- og flygtningefamilier går i børnehave. Når de har fået deres kammerater i børnehaven, er det helt naturligt, at de får den bedste tryghed, hvis de følges ad videre i skolesystemet, og det er derfor, lovforslaget efter min mening udgør et stort problem, fordi sammentømrede kol-